

MELICHAR

ČÍSLO 3 - DUBEN 2016

Vážení čtenáři,

do rukou se vám dostává třetí číslo časopisu Melichar. Jedná se o časopis Integrované střední školy Františka Melichara v Brandýse nad Labem. Na vydávání časopisu se podílejí žáci i kantoři naší střední školy a jeho cílem je především snaha přinášet čtenářům aktuální informace o životě našeho ústavu.

Časopis je určen nejen žákům školy, ale všem příznivcům ISS. Doufám, že vás naše periodikum zaujme a přejí vám tímto příjemný čas strávený jeho četbou.

JAKUB HORÁK (UČITEL TEORETICKÝCH PŘEDMĚTŮ A VEDOUcí ŠKOLNÍHO ČASOPISU)

Gastronomická soutěž Srdce na talíři

Dne 16. března 2016 se uskutečnil v Kulturním domě v Městci Králové již 3. ročník celorepublikové gastronomické soutěže Srdce na talíři. Téma letošní soutěže znělo "Velikonoce, oslava jara". Odborným garantem soutěže byla Asociace kuchařů a cukrářů ČR. Vzácným hostem a zároveň členkou hodnotící poroty byla herečka Markéta Hruběšová.

Soutěže se zúčastnilo 20 středních škol z Čech i Moravy. Dvoučlenná družstva z každé školy soutěžila v oborech kuchařské práce, stravovací a ubytovací služby a cukrářské práce.

Žáci učebních oborů kuchařské práce a stravovací a ubytovací služby měli dva úkoly. Úkolem č. 1 bylo zhotovení těstovinového salátu

dle vlastního výběru, úkolem č. 2 byla příprava slavnostní tabule pro 2 osoby na téma "Velikonoce, oslava jara". To vše před zraky odborné poroty v časovém limitu 120 minut.

Odborná porota hodnotila nejen výsledný vzhled a chuť výrobků, ale také dodržování hygienických zásad a technologických postupů, písemnou přípravu a kalkulaci výrobků a v neposlední řadě vzájemnou spolupráci a organizaci práce.

Úkolem žáků učebního oboru cukrářské práce byla příprava cukrářského výrobku na stejné téma. Soutěž se setkala s velkým ohlasem a již nyní se těšíme na další ročník.

Za obor stravovací a ubytovací služby soutěžila družstva ve složení Jan Kerlík a Žaneta Šámalová ze třídy SUA2 a Lída Kulháňková a Kamila Báštecká

ze SUA1 a SUA3. Pod vedením učitelek odborného výcviku D. Hubáčové a J. Syrové žáci „natrénováni“ prostření slavnostní tabule a soutěžní výrobky - těstovinový salát s kuřecím masem a řapíkatým celerem a těstovinový salát se sušenými rajčaty a olivami.

Ve velké konkurenci se naši neztratili. Odborná porota ocenila zejména jejich precizní práci při prostírání slavnostní tabule a vzájemnou spolupráci.

DAGMAR HUBAČOVÁ
(VYUČUJÍCÍ ODBORNÉHO
VÝCVIKU)

Sportovní den podle Boba Saint-Claira

Dne 23. 3. 2016 si naše škola zpestřila týden ve sportovním duchu v brandýském Sportcentru.

Sportovního dne se zúčastnili jak sportující žáci, tak i učitelé, kteří se zhostili rolí rozhodčích a motivátorů.

Zúčastnění žáci se za rozbřesku shromáždili před Sportcentrem a vyrazili do šaten, kde se převlékli a fyzicky i psychicky se připravili na nadcházející sportovní výkony.

Po dlouhé chvilce čekání se všichni naši žáci v doprovodu natěšených učitelů sešli v malé tělocvičně, kde hlavní pořadatel pan magistr Hejnic pronesl proslov, ve kterém nám sdělil pravidla a několik

organizačních a motivačních vět.

Během krátké chvíle se naši žáci roztřídili do takticky poskládaných družstev. Začalo se jednotlivými zápasy ve florbale, které proběhly čistě a hladce.

Během chvilky začaly také paralelně probíhat zápasy ve stolním tenise.

Následoval turnaj ve vybíjené, který byl původně plánován pouze jako divčí záležitost. Nakonec se zúčastnilo i několik chlapců a smíšené týmy svedly lité (ovšem čestné) boje o prvenství v turnaji této kruté hry.

Žáci se po hře mohli jít fyzicky dorazit do posilovny nebo se naopak „vyrelaxovat“ do plaveckého bazénu.

Všechny sportovní zápasy, které se ten den odehrály, byly profesionálně odpískané i následně zhodnocené. Sportovní výsledky a výkony našich žáků byly dobře zdokumentovány a následně vyhlášeny na závěrečné proměně všech týmů a především vítězů, kteří byli nejen oceněni všeobecným uznáním, ale také odměněni věcnými cenami a diplomy, takže veškeré úsilí a sportovní nasazení za to rozhodně stálo.

Po vyhlášení se všichni žáci mohli rozběhnout do svých domovů. Doufáme, že si tento den užili a alespoň na chvilku odpočinuli od čtyř zdí a školních lavic.

BOB SAINT-CLAIRE

Velikonoční sportování z pohledu Jana Hejnice

V čase nejvýznamnějšího křesťanského svátku, kdy věřící oslavují zmrtvýchvstání Ježíše Krista a nevěřící především příchod jara s možností vyjít svou lásku k ženám poklepem pomlázky na jejich zadnice, se i vedení školy rozhodlo probudit žáky ze zimního spánku a pod vedením zkušených pedagogů zorganizovalo předvelikonoční sportovní taškařici v nedalekém sportovním svatostánku.

Hned na úvod překvapila opravdu hojná účast žáků, která však skvěle motivovaným předavatelům mouder nenadělala žádné vrásy. Snad jen úvodní hledání „Pakličče“ lehce pozdrželo harmonogram, ale díky rychlé pohledné spojce se vše vrátilo do původně naplánovaných časových kolejí.

Naši žáci tak mohli směle předvést své umění v různých sportech, které vo-

lili dle svého uvážení z pěti nabízených možností. Velikonoční sportovní menu nabízelo florbal, vybíjenou, stolní tenis, posilovnu a plavecký bazén.

Ve florbalových zápasech byla k vidění nejen spousta neuvěřitelných gólových situací, ale i pohledné obranné zákroky či téměř kouzelnická vystoupení gólmanek. Zvláště děvčata vnesla do hry krásu pohybu, rozvahy a klidu, což leckdy lehce zbrklým chlapcům občas chybělo. Vzhledem ke korektní hře a vynikajícímu sudímu tento sport neměl chybu a vtáhl do děje všechny zúčastněné florbalisty.

Další možností, jak se sportovně projevit, byla stará dobrá vybíjená. Původní záměr organizátorů ponechat tento sport pouze pohlednějšímu pohlaví narazil na odpor obou pohlaví a stal se opravdu nelitostným soubojem mužů a žen. O výsledku tohoto souboje se raději nebudu dále rozepisovat vzhledem k tomu, že výsledek byl pro muže poněkud nečekaný.

Velmi frekventovaným sportem byl také ping-pong. Pod vedením statného a zkušeného rozhodčího se odehrávala jedna stolní bitva za druhou. Zvláště první ročník překvapoval pozorného sudího

ostrými „drajvy“, zálužnými „topspiny“ či pohlednou „asijskou obranou“. U zeleného stolu se vyřádila děvčata i chlapci a celkový výsledek opět hovořil o šikovnosti zejména ženského pokolení.

Vyložené silový sport nalákal do místní posilovny taktéž poměrně početný zástup sportu chtivých žáků ISSB a věřte nevěřte, opět zde měly dívky velmi silné zastoupení. I zkušení dílenští trenéři potvrdili, že se bylo na co dívat. Tak jen doufáme, že to dívkám vydrží alespoň do blížící se plavkové sezony a budou na sobě i dále pracovat.

K dispozici byl také bazén, kde pod dohledem krásné „Pamely“ závodili plavci na různých distancích v různých plaveckých stylech. Zlatým hřebem mokrého sportování byly pak souboje osedlaných dvojic, kde šlo opravdu o hodně velkou zábavu a tvrdý sport zároveň.

Závěrem je třeba poznamenat, že tentokrát byla děvčata rychlejší, hezčí i přesnější. Ale nevádí, my muži jim to v pondělí s pomlázkou v ruce jistě vrátíme. Sportu zdar!

JAN HEJNIC (UČITEL TĚLESNÉ VÝCHOVY)

Ohlédnutí za zájezdem do Drážďan

Zájezd do Drážďan jsme zahájili v pondělí 30. 11. 2015 v 8,30 odjezdem z Brandýsa.

Do Drážďan jsme přijeli v 11,30. Program jsme zahájili prohlídkou nejdůležitějších pamětihodností (Zwinger, Semperoper a další) a prošli se po „Balkonu Evropy“. Bohužel pamětihodnosti byly zavřené. Program komplikoval silný vítr a občasné deště. Proto jsme také vynechali plánovaný Moritzburg. Ve volném čase jsme navštívili vánoční trhy a nakupovali dárky na Vánoce.

Do Brandýsa jsme přijeli v 19 hodin. Všichni se vrátili v pořádku.

JIRÍ BAREŠ (VYUČUJÍCÍ NĚMECKÉHO JAZYKA)

Kuřácká liga

Vážení studenti, ráda bych přispěla do našeho školního občasníku svým příspěvkem o kouření a čistotě.

Tento nešvar je poměrně rozsáhlý v naší republice a nemusím jistě nikoho upozorňovat, jak je zdraví škodlivý a že je to jedna z drogových závislostí, také že studenti smí kouřit od osmnácti let.

O tom snad ani hovořit nechci. Pouze bych si přála, aby se všichni naši studenti a žáci zamysleli nad tím, jak se chovají ke svému okolí. Když se porozhlédnete v okolí naší školy, tak uvidíte jen samý nepořádek, nedopalky cigaret, lahve, papíry a plechovky. Nejen že si nevážíme přírody a čistoty, ale také si nikdo neváží práce lidí, kteří se starají o čistotu areálu. Sám ani nekouří a každé ráno uklízí a zametá vstup do naší školy.

Je to velmi smutný pohled, neboť jednou může každý mladý člověk mít své vlastní děti a nebude jim moci ukázat pěkný kousek přírody nebo městského parku, kde by se neválely odpadky a nedopalky.

Tak si říkám, že by bylo pěkné, kdybychom se alespoň trochu zamysleli nad tím, zdali se ten nedopalek či papír nedá odhodit do koše a zkusili si vážit čistého okolí a něčí práce. Věřte, že já sama neodhodím ani papírek od žvýkačky, vše vhadzuji do koše a uklízím dobrovolně okolí svého bydliště pro udržení čistoty přírody a okolí.

JAROSLAVA SYROVÁ (UČITELKA
ODBORNÉHO VÝCVIKU)

Jarní procházka

Jednoho krásného dne jsme s mojí mamkou vyjely na naši chalupu, která se nachází kousek od Hlinska. Vzaly jsme s sebou i našeho pejska, který se jmenuje Mars.

Jezdíme tam moc rády, protože tam máme spoustu přátel, ale také proto, že tam opravdu moc krásná příroda, kterou na jaře opravdu stojí za to vidět. Když jsme tam dorazily, tak můj maličký pejsek chtěl jít ven. Moc se mi nechtělo, ale i tak jsem šla, jelikož bylo krásné počasí a Mars drápal na dřevěné dveře, které vedly ven.

Šli jsme dál a dál a rozhlíželi se po té krásné krajině. Můj maličký pejsek si užíval běh po menších zazelenalých kopcích. Já jsem si užívala překrásný pohled na rodící krajinu, která byla opravdu nádherná.

Když jsem se rozhlížela do té krásné krajiny, tak jsem vnímala pohled na sluníčko, jak prosívá mezi stromy a dodává tomu pěknému jarnímu dni ještě větší a krásnější kouzlo. Místy byla vidět drobná kvítka,

kteřá byla zbarvena do jemně žluté barvy, jako to sluníčko, které tak krásně svítí a hřeje.

Co se mi nejvíce zalíbilo, byly sedmi-krásky, které se tak rozléhaly po celé krajině, kterou jsem měla okolo sebe. Když jsem se dokochala tou nádhernou jarní krajinou, tak jsem vzala svého pejska a šli jsme po cestě, na které krásně schlo bláto, které tu zbylo ze zimního blátivého počasí, a tak jsem mohla krásně dojít k nedaleké studánce, aniž bych si ušpinila bílé tenisky od bláta.

Voda byla sice studená, ale i tak jsem neodolala a napila se. Dala jsem napít i Marsovi, ale asi mu to nechutnalo, jelikož vodu vyprsknul a šel čenichat kus dál od studánky. Když jsem byla osvěžená, tak jsem si lehla pod vysoký smrk na mikinu, kterou jsem měla zavázanou kolem pasu.

Po nějaké době jsem si všimla, že se začíná stmívat a my se budeme muset vrátit zpátky na chalupu. Mám to na chalupě moc ráda, hlavně v krásném jarním nebo letním počasí. A jsem ráda, že jsem šla ven, jelikož ta krajina byla opravdu strašně moc krásná. Víím, že se sem budu vždy ráda vracet.

ŠÁRKA KRATOCHVÍLOVÁ (ŽÁKYNĚ TŘÍDY
POZ1)

Anglické divadlo: Peter Black

Ve čtvrtek 11. února jsme se vypravili za kulturou do brandýského kinosálu zhlédnout anglicko-české divadelní představení Peter Black.

Peter Black měl být, přítelkyni, dobře placenou práci a žil spokojeným životem. Jednoho dne však souhrou nešťastných okolností přišel úplně o všechno a ocitl se na ulici.

Zde se setkal s různými svéráznými osobami. Začalo to věštkyní, která kromě čtení osudu navedla Petera do nejbližšího hotelu. Tam potkal italského mafiána, který však nenabízel zbraně či omamné látky, ale jízdní kola. Zde si koupil první cestovní prostředek, kolo čínské výroby za velmi výhodnou cenu. Výhodným obchodem s neuvěřitelně sklerotickým gangsterem získal zimní bundu.

Přespával v garážích, pracoval za jídlo v malé vietnamské restauraci. Když už se pomalu zdálo, že se jeho pád do bláta konečně zpomaloval, srazil jej nákladní vůz a Peter byl ve finále nucen žít s bláznivými bezdomovci, kteří poslali lančmít do hvězdných dálek.

I zde však dokázal vstát. Našel v bezdo-

movcích své přátele, dokonce našel práci, aby měl na jídlo. Začal tak nový život, přesně jak mu na začátku předpověděla věštkyně. Získal tak nejen hmotné věci nutné k uspokojení základních životních potřeb, ale i zcela nový pohled na život lidí, pro které je každý den jedním velkým dobrodružstvím.

Kdo nebyl na představení Peter Black, tak o hodně přišel. Hra hraná částečně v českém a částečně v anglickém jazyce byla srozumitelná a skutečně zábavná. Více než dobře inscenovaná učební pomůcka.

SANDRA HOLEŠOVSKÁ A KRISTÝNA
NEŠPOROVÁ (ŽÁKYNĚ TŘÍDY OME3)

Cink, Messenger

Pokrok je pokrok, to vám řekne každý dnešní člověk, kterému se vmísíte do jeho virtuálního rozhovoru.

Když se koukneme dnes kamkoli do restaurace, bufetu či kavárny, kolikrát si hosté nevěšmou ani ceníku nebo číšníka bez pravé ruky, ale čeho si jistě všimnou, je nenápadná cedulka u dveří hlásající: WIFI FREE.

Je to místo, kam půjdete se svým kamarádem, když s ním nechcete vlastně vůbec mluvit. Pokud s někým do takového místa přijдете, nejdříve musíte najít nejsilnější signál. Znáím lidi, kteří jsou schopni se takto několikrát přemístit. Není to směšné?

To co si tu ale, přátelé, neuvědomujeme, je skutečnost, že už to není jako dříve, kdy nám telefony sloužily, ale právě naopak, my jsme otroky a vlastně i zaměstnanci všech sítí a ani o tom někdo neví.

Dnes plno společností vydělává hromady peněz jenom díky vaší pomoci. Na co vynakládat miliony za reklamy, když stačí dát zdarma příspěvek na Facebook a jen čekat, jak naši přátelé v té kavárně budou mít abstrák a hned takový příspěvek nasdílí.

My ani nevíme, že každé sdílení někomu vydělává enormní částky. Proto říkám, že jsme vlastně neplacení zaměstnanci. Proto je Facebook jednou z nejbohatších firem na světě a vy pro ně všichni vlastně zdarma pracujete.

Každý „like“, každé sdílení či jen komentář vydělávají peníze. A lidé dnes bez Messengeru nebo Facebooku nevydrží ani minutu. Srandovní tak je, že vlastně nevydrží bez vydělávání peněz pro někoho jiného.

Nechme někdy mobil mobilem, v kavárně telefon či tablet vypněte a bavte se s kamarády, s rodinou. No, a pokud to nemůžete vydržet, tak prostě jděte třeba do lesa nebo na louku, tam wifi třeba nechytne. A žádná data!

JEAN VALJEAN

Trocha historie nezaškodí

V dubnu si můžeme připomenout řadu událostí z minulosti. Za všechny jsem vybral dvě odlišné. Jsou rozdílné co do přínosu pro lidstvo. Také jsou rozdílné co do vzdálenosti od zemského povrchu. Další rozdíl si každý uvědomí sám.

12. dubna 1961 obletěl první člověk Zemi. Let trval 108 minut a dosáhl výšky více než 300 km nad povrchem Země. Před ním se to podařilo pouze čtyřnohým obyvatelům země (myším či psům). Let provázela řada problémů hlavně při přistání, kabina nepředpokládáně rotovala, pilot se musel z výšky 7 km katapultovat a hrozil mu pád do řeky.

Let dopadl nakonec šťastně a jméno 1. kosmonauta Jurije Gagarina zná celý svět. Let ovšem přinesl i velkou změnu jemu osobně. Dá se říci, že se stal „majetkem“ sovětského lidu a nejlepším „vývozním artiklem“ tehdejšího komunistického tábora.

Sám byl příjemný a usměvavý člověk, který toužil znovu létat a to se mu nakonec stalo osudným, 27. března 1968 se při cvičném letu zřítil se stíhačkou MIG 15. Jeho konec vyvolal řadu konspiračních teorií, které nebyly nikdy došetřeny a doloženy.

15. dubna 1912 se potopil Titanic, kolos dlouhý 270 metrů, vysoký jako 25patrový dům, vybavený pro 2400 cestujících a 900 členů posádky. Na svou dobu měl řadu konstrukčních vymožeností, pro které nesl přívlastek nepotopitelný.

Bezpečnost zajišťovalo 16 vodotěsných komor a dvojité dno. Ke katastrofě nemuselo dojít, nebyť souhry náhod, nesprávných rozhodnutí a mimořádných okolností. Uvedme je stručně, protože napsáno už toho bylo hodně:

Titanicu velel zkušený kapitán Smith, pro něhož byla plavba odměnou za celoživotní služby společnosti. To byl

jeden z důvodů, proč chtěl získat rekord za nejkratší plavbu Evropa-Amerika. V rychlosti nepolevil, ani když byl informován o vyskytujících se ledovcích.

Další chyba byla neuvěřitelná, na pozorovacím stanovišti chyběly dalekohledy, takže hlídky musely vše pozorovat jen očima.

Při spatření ledovce vydal sloužící důstojník kormidelníkovi příkaz prudce zatočit a navíc zpomalit rychlost. Šlo však o nejhorší možný rozkaz, který důsledky havárie znásobil.

Lod' se bočně srazila s ledovcem, který rozpáral pět vodotěsných komor. Při konstrukci lodi se počítalo s možným proražením až čtyř komor, které by lod' nepotopilo, s pěti se nepočítalo. Do komor vtékalo sedm tun vody za vteřinu, zatímco čerpadla byla schopná odčerpávat jednu patnáctinu tohoto množství.

Z celkového počtu přesahujícího 2200 osob na palubě potopení Titanicu nepřežilo kolem 1500 cestujících.

IT

Vážme si života svého

Od pradávna lidé nežili zcela v rovnováze. Jeden kmen toužil po tom, co měl ten druhý. Lidé se od dávných dob něčím odlišovali.

Lidé kdysi měli úplně jiné nároky a priority. Neměli takové myšlení jako dnes. Když se dnes koukám na ulici, dívám se, jak se rok od roku ten svět mění. Rok od roku jsou lidé rychlejší, více zaneprázdnění a bohužel i zákeřnější.

Kdysi bych se nebál vyjít v noci po naší vesnici na procházku. Dnes se bohužel bojím jet navečer metrem. Lidé se holt mění. Už to není, jako dříve, kdy si lidé

více pomáhali.

Když jste třeba na vandru mohl bez problému poprosit o nocleh. Myslíte, že by vás dnes někdo jakožto poutníka pozval do svého příbytku?

Lidé zapomínají na to, že by si měli vážit toho, co mají a co pro ně někteří dělají. Dnešní děti si například vůbec neváží toho, kolik času a úsilí jim věnují vlastní rodiče. Ti se dnes většinou dočkají jen nadávek a smutku.

Věřte mi, není nic horšího, než když dítě, které sami vychováte, pečujete o jeho zdraví a pohodlí, vás potom raní slovy

více, než by to snad dokázala ráže 45 mm. Rodiče by měli být pro každého to nejdražší na světě.

Když poslouchám dnešní lidi, slyším jen: „Jídlo na nic, vláda blbá, támhleten je hlupák a ta mě zas namíchla.“ Všichni jsou naplněni negativitou a hněvem, který se v nich dusí a pak vyplouvá na povrch.

Vzpomeňte si například, kdy jste někoho slyšeli, jak pochválil třeba počasí, nebe nebo celkově svůj život ohodnotil kladně. No, na moc takových případů nenarazíme.

At' se ale děje co se děje, vždy si říkám: „Není na tom světě přece jen krásně?“

Zkuste to také.

JEAN VALJEAN

Kvíz

Poznej osobu na fotografii. Na správné odpovědi čeká autor obrázku magistr Hejnic. Jméno prvního, kdo dorazí se správnou odpovědí, zveřejníme v příštím čísle Melichara.

Pojedte k moři

Kdy? 27. 5. - 5. 6. 2016

Co škola? Žádná „enka“, špatné známky, není problém zmizet v dálky.

Kam?

Správná odpověď je Chorvatsko ... Jakov

Ceny:

4990,- ubytování a doprava bus

5990,- ubytování, bus, polopenze

6290,- ubytování, bus a plná penze

Cena zahrnuje: ubytování v kompletně vybavených apartmánech, autobusovou dopravu, spotřebu vody a energií, Wi-Fi, služby delegáta CK, pojištění proti úpadku CK, tenisové a volejbalové kurty, animační program pro děti, případné stravování (viz výše).

Minimální počet platících je 20, pokud nebude naplněn, ředitel školy si vyhrazuje právo akci zrušit.